

Mál nr. 29/2001**M****og****Vátryggingafélagið (V) v/ ábyrgðartryggingar (R)****Slys þegar maður féll þegar hann missti tak á járnrás þ. 15.6.1998.****Gögn.**

1. Málskot mótt ekið 31.1.2001.
2. Niðurstaða Tjónanefndar vátryggingarfélaganna nr. 1350/2000.
3. Lögregluskýrsla dags. 15.6.og 5.8.1998, 10.5., 9.6 og 14.6 1999.
4. Tilkynning um vinnuslys dags. 10.11.1998.
5. Skýrsla Vinnueftirlits ríkisins dags. 15.6.1998 ásamt ljósmynd.
6. Bréf K dags. 5.3. og 25.3.1999 og 7.6. og 7.12.2000.
7. Bréf Vinnueftirlits ríkisins dags. 30.3.1999.
8. Yfirlýsing J dags. 25.11.1999.
9. Yfirlýsing X dags. 7.3.2000.
10. Bréf V dags. 7.11. og 12.12.2000 og 13.2.2001.

Málsatvik.

M segist hafa verið ásamt öðrum starfsmönnum R að gera jeppabifreið tilbúna til undirvagnspvotts og hafi bifreiðinni verið ekið upp á tvær járnrásir(sliskjur) sem liggja yfir búkka og velta um ás sem liggur fyrir miðju sliskjanna. Þegar jeppanum var ekið yfir búkkana breyttist þyngdarpunkturinn og sliskjurnar ultu yfir þannig að endi sliskjunnar sem ekið var upp á lyftist en sá endi hennar sem hæst stóð lagðist í jörðu. M segist hafa stutt við vinstri sliskjuna og þegar þær ultu yfir hafi hann verið óviðbúinn og sleppti ekki takinu á sliskjunni og hafi lyftst nokkuð snögg frá jörðu og sleppt takinu og féll nokkuð illa niður á vinstra fót með þeim afleiðingum að hann varð óvinnufær um nokkurt skeið. M segir að hann hafi í þetta sinn farið að við vinnu sína eins og honum hafi verið kennt að gera og hafi vinnuveitandi vitað um þessa starfsvenju. Aðspurður um hvort hann eða aðrir starfsmenn hjá R hafi gert sér það að leik að hanga í sliskjunum viljandi svarar M því til að hann geti ekki svarað fyrir aðra en sjálfur hafi hann ekki gert það og í umrætt sinn hafi hann verið þreyttur og ekki leikur í huga. Framkvæmdastjóri R segir að M hafi átt að aðstoða við að færa sliskjuna til svo að breiddin passaði fyrir bílinn og segja til svo að ekki yrði ekið út af sliskjunni að öðru leyti tekur framkvæmdastjórinn fram að hann hafi margbeðið strákana að vera ekki að leika sér að því að hanga í sliskjunni. Sonur framkvæmdastjóra R sem ók bifreiðinni upp á sliskurnar í umrætt sinn segir í skýrslu sinni hjá lögreglu að M hafi verið honum til aðstoðar með að leiðbeina með framhjólíð þegar ekið væri upp á sliskjuna svo að hann æki ekki út af og hafi hann ekið mjög hægt og þegar bifreiðin hafi verið komin það langt að sliskjan sporðreistist hafi M gripið í hana og látið hana lyfta sér upp um 3 fet og síðan hafi M sleppt og komið standandi niður og fallið síðan í götuna. Aðspurður um það hvernig aðstoðarmaður hafi átt að aðstoða við akstur upp á sliskjuna segir sonur framkvæmdastjóra R að bílarnir séu mismunandi breiðir og eigi aðstoðarmaður að færa til sliskjurnar svo þær passi og segja til svo ekki yrði ekið út af sliskjunni en annars hafi hann sjálfur venjulegast verið einn við þetta verk og aðstoðarmaðurinn eigi ekki að halda við sliskjuna til að fiinna jafnvægispunktinn enda enginn tilgangur í því þar sem bílarnir séu það þungir að einn maður ráði ekkert við að halda sliskjunni sem eigi hvort heldur er að sporðreisast. Starfsmaður R sem M segir að hafi sagt sér til þegar hann byrjaði að vinna hjá R bar hjá lögreglu að meðeigandi framkvæmdastjóra R hafi sagt sér til um það með hvaða hætti ætti að leiðbeina þegar ekið væri upp á sliskjuna en það hafi verið gert með þeim hætti að sá sem ók hafi átt að stöðva við jafnvægispunktinn, þá fara aðeins yfir hann en ekki meir en svo að einn maður gæti dregið bílinn yfir aftur þannig að bíllinn gæti runnið til baka, en þetta hafi verið gert til að ekki þyrfti að trufla þá sem voru að vinna inni í sal og fá þá til að draga sliskjuna niður svo bíllinn rynni til baka. Starfsmaðurinn segir það ekki rétt hjá framkvæmdastjóra R að hann hafi verið búinn að banna starfsmönnum

að hanga í sliskjunni þvert á móti hafi verið til þess ætlast að haldið yrði við sliskjuna til að finna jafnvægispunktinn.

Í skýrslu Vinnueftirlits ríkisins kemur fram að í umrætt sinn hafi sliskjan lyftst í um 1.80 metra hæð og orsök slyssins megi líklega rekja til að M hafi verið óviðbúinn hreyfingu sliskjunar í þessu tilfelli. Í bréfi Vinnueftirlits ríkisins kemur fram að farið hafði verið fram á viðgerð á sliskjunum en slys það sem hér ræðir um sé þeirri viðgerð óviðkomandi þá hafi Vinnueftirlit ríkisins farið fram á það í kjölfar fyrra vinnuslys hjá R að enginn kæmi nálægt sliskjunum meðan bifreið væri ekið upp eða niður þær.

Í yfirlýsingu fyrrum meðeiganda að R segir að algeng starfsaðferð hafi verið að starfsmaður hafi staðið við hlið sliskjunnar og haldið í hana aftanverða til að finna jafnvægispunktinn. Í yfirlýsingu X f.h. R kemur fram að starfsmenn standi hvorki fyrir framan né aftan við sliskjurnar meðan bifreið sé ekið upp á enda sé þess engin þörf því að sliskjurnar séu þannig uppbyggðar að starfsmenn þurfi ekki að vera nálægt þeim.

V segir að aðstæður á slysstað hafi verið skoðaðar og gögn málsins. Niðurstaða V sé að slysið verði ekki rakið til atvika sem R beri skaðabótaábyrgð á heldur til gáleysis M sjálfs. V segir yfirlýsingu M um að hann hafi átt að halda sliskjunni og finna jafnvægispunktinn þegar bílnum var ekið upp á sliskjuna ekki rétta enda hafi slík vinnubrögð ekki haft neinn tilgang.

Af hálfu M er því haldið fram að slysið megi rekja til ófullnægjandi aðstæðna á vinnustað, vinnubrögð sem starfsmönnum hafi verið uppálagt að viðhafa hafi skapað hættu og skort hafi á að starfsmönnum hafi verið leiðbeint um réttar starfsaðferðir. Þá er bent á ýmis gögn í málinu sem af hálfu M eru sögð sýna fram á réttmæti kröfu hans.

Álit.

Í bréfi Vinnueftirlits ríkisins kemur fram að Vinnueftirlitið hafi farið fram á það eftir slys sem varð á undan því sem M lenti í að enginn kæmi nálægt sliskjunum meðan ekið væri upp á þær. Ekki hefur verið sýnt fram á að R hafi ekki farið að tilmælum Vinnueftirlitsins. Þá verður ekki séð að nauðsyn hafi borið til að M hefði hönd á sliskjunni í umrætt sinn eða að það hafi þjónað nauðsynlegum tilgangi. Af þessum ástæðum einnig með vísan til eindreginnar neitunar framkvæmdastjóra R og sonar hans sem ók bifreið upp á sliskjuna í umrætt sinn telst ekki sannað að M hafi verið ætlað að standa að verki með þeim hætti sem hann gerði. Af framangreindu leiðir að slys M er ekki bótaskylt úr ábyrgðartryggingu R hjá V.

Niðurstaða.

Tjón M er ekki bótaskylt úr ábyrgðartryggingu R hjá V.

Reykjavík 13.3. 2001.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Dögg Pálsdóttir hrl.

Jón Magnússon hrl.